SPOT

NÅR HÅN OG LATTERLIGGØRELSE IKKE ER NOK

NR 6·2018

LEDER: **BUNDLØST SKAMLØS**

Den danske regering lader til at have fundet en helt ny – og tilsyneladende evigt uudtømmelig – energikilde: skamløshed.

Ved præsentationen af oplægget til en ny energipolitik, Energi – til et grønt Danmark, torsdag i sidste uge, skortede det sandelig ikke på veloplagt greenwashing. Grønne slips på alle tilstedeværende ministre, fiffige ordspil om, at en blå regering sagtens kan være grøn og ikke mindst fire ministeransigter grønne af misundelse over, at det kun er partier, der rent faktisk fører en klima- og miljøvenlig politik, der opfattes som klima- og miljøvenlige.

Præsentationen startede med en statsminister, der virkede oprigtigt fortørnet over, at miljøflipperne kritiserer Venstre bare fordi man tager æren for resultaterne af en række beslutninger, der blev taget mens den nuværende opposition havde magten før 2001 – og som Venstre indædt bekæmpede dengang, og senere hånede i tale efter tale. Der var jo ikke en frø, ikke en fugl, ikke en fisk, der havde taget skade af at landbruget har haft frit slaw til at dræbe alt andet liv end soyabønner i landskabet. Det er simplethen SÅ snyd, at man får kritik, bare fordi man systematisk erstatter bølgende kornmarker med grønne, golde ørkner.

Men i øvrigt var det overhovedet ikke meningen, at der nu skulle diskuteres klima og miljø, for dette var jo et ENERGI-udspil, ikke et miljø- og klimaudspil, sagde statsministeren og gav derefter ordet til energi-, forsynings- og klimaminister Lars Chr. Lilleholt, der straks erklærede dette for historiens største gevinst for klima og miljø...

Og hvad var der så i pakken?

Det første tiltag, der blev præsenteret, var – tadaaah – en afgiftslettelse! For lettelser i skatter og afgifter har samme betydning for regeringen, som slangeolie, natron og kokosolie har for folkemedicinen og ondskab mod udlændinge har for Dansk Folkeparti: Et mirakelmiddel, der fixer ALT, er skattelettelser, nemlig. Så hvad kan være mere grønt og miljøvenligt end at sætte afgiften ned på ... noget. Bare et eller andet. Så skal havtemperaturen nok sænke sig og drivhuseffekten forsvinde. Vi ved ikke hvorfor – men vi kan bare mærke rigtigt meget nede i maven, at det er det rigtige at gøre. Og hvad vil det så koste i manglende statsindtægter? 400 millioner. Og hvor skal de så komme fra? Det aner vi ikke, for indenrigsminister Simon Emil Ammitzbøll-Bille-Mariehøne-flyv-op-til-Vorherre-og-bed-om-godt-vejr have desværre ved et helt utroligt uheld glemt lige netop disse beregninger hjemme i ministeriet.

Så blev der præsenteret en ny, kæmpestor havvindmøllepark. Eller: Hav-vinde-mølle-park, som statsministeren konsekvent udtalte det. For man kan ikke holde de freudianske fortalelser i ave, når man står og lader som om, at man oprigtigt bekymrer sig om verdens tilstand, mens man i virkeligheden bare går op i at vinde næste valg og er bagud på grønne kvindestemmer.

Og til sidst blev sløret så løftet for en 'markant forøgelse af forskningen i ny energiteknologi'. Well, der skal jo også være nogle nye forskningsresultater at manipulere med og nogle nye forskere at true på bevillingerne i fremtiden, hvis man skal blive ved med at mærke, at man har magten.

To dage efter 'Energi – til et grønt Danmark' blev præsenteret, stemte Danmark som det eneste land foruden Tjekkiet og Rumænien imod et EU-forbud mod pesticider, der slår bierne ihjel.

Det lader til, at den danske regering er drevet af en vedvarende og uudtømmelig energikilde: skamløshed. Alene på miljø- og klimapolitikken er der i hvert fald nok af den til at kunne forsyne alle verdens husstande de næste mange generationer. PA

SP·T
NÅR HÅN OG LATTERLIGGØRELSE IKKE ER NOK

Redaktion:
Annette Carlsen,
Lars Refn,
Torben Wilhelmsen,
Erik Petri,
Niels Ivar Larsen,
Stine Spedsbjerg,
Helle Scheffmann,
Erik Splittorf,
Peter Andreas,
Jon Skræntskov,
Rikke Bisgaard
og Katja Kvaale.

1. maj 2018

ANNONCE

TEGNING: STINE SPEDSBJERG

UD MED SVINET

På SPOT er vi i særdeleshed forandringsparat, eller som vi nu kalder det: der-kan-vi-sgu-da-også-lige-pløje-parathed. Vi vil derfor sætte nye staver i den danske sprogmuld med denne ordbog med land(brug)sbevidst re-naming:

Svinesti ➔ grisesti
Svineheldig ➔ griseheldig
Svinestreg ➔ grisestreg
Svinsk ➔ grisk (!)
Svinehund ➔ grisehund
Svinebundet ➔ grisebundet
Miljøsvin ➔ miljøgris
Vildsvin ➔ vildgris
grisebasse ➔ svinebasse
Gamle gris ➔ gamle svin
Dumme svin ➔ dumme gris
Grisetæer ➔ Svinetæer
So ➔ hun-gris
SoMe ➔ hun-gris-me
Sodomi ➔ hun-gris-do-re-mi
Land ➔ Fri mig fra København
Landvinding ➔ De hvi'e fra GF vinder i fodbold
Ulv ➔ [udgået, findes ikke mere]

TW

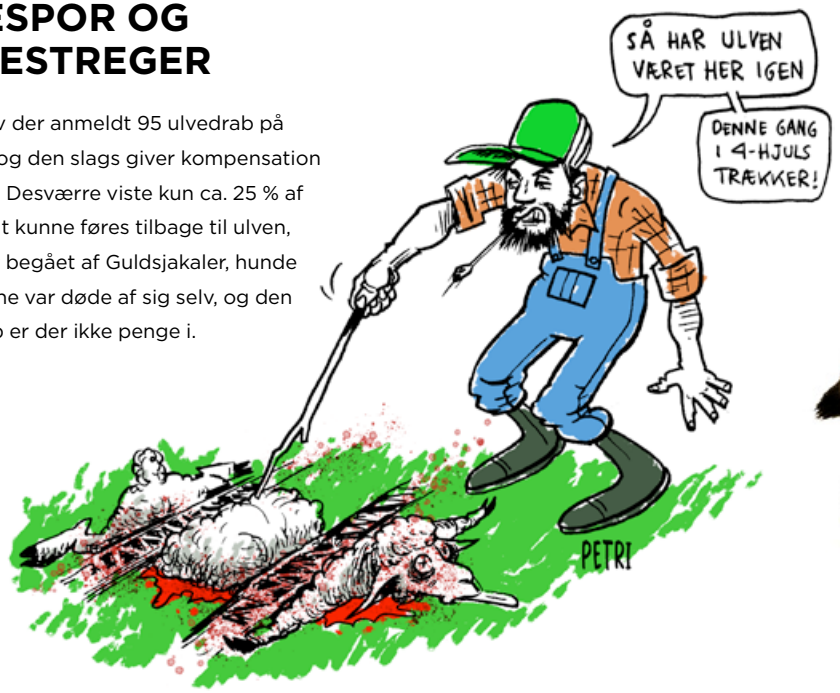

Det er naturligvis foruroligende, når store rovdyr pludselig dukker op i ens lokalområde. Især når det kører rundt med skarptladte jagtgeværer på bagsædet ...

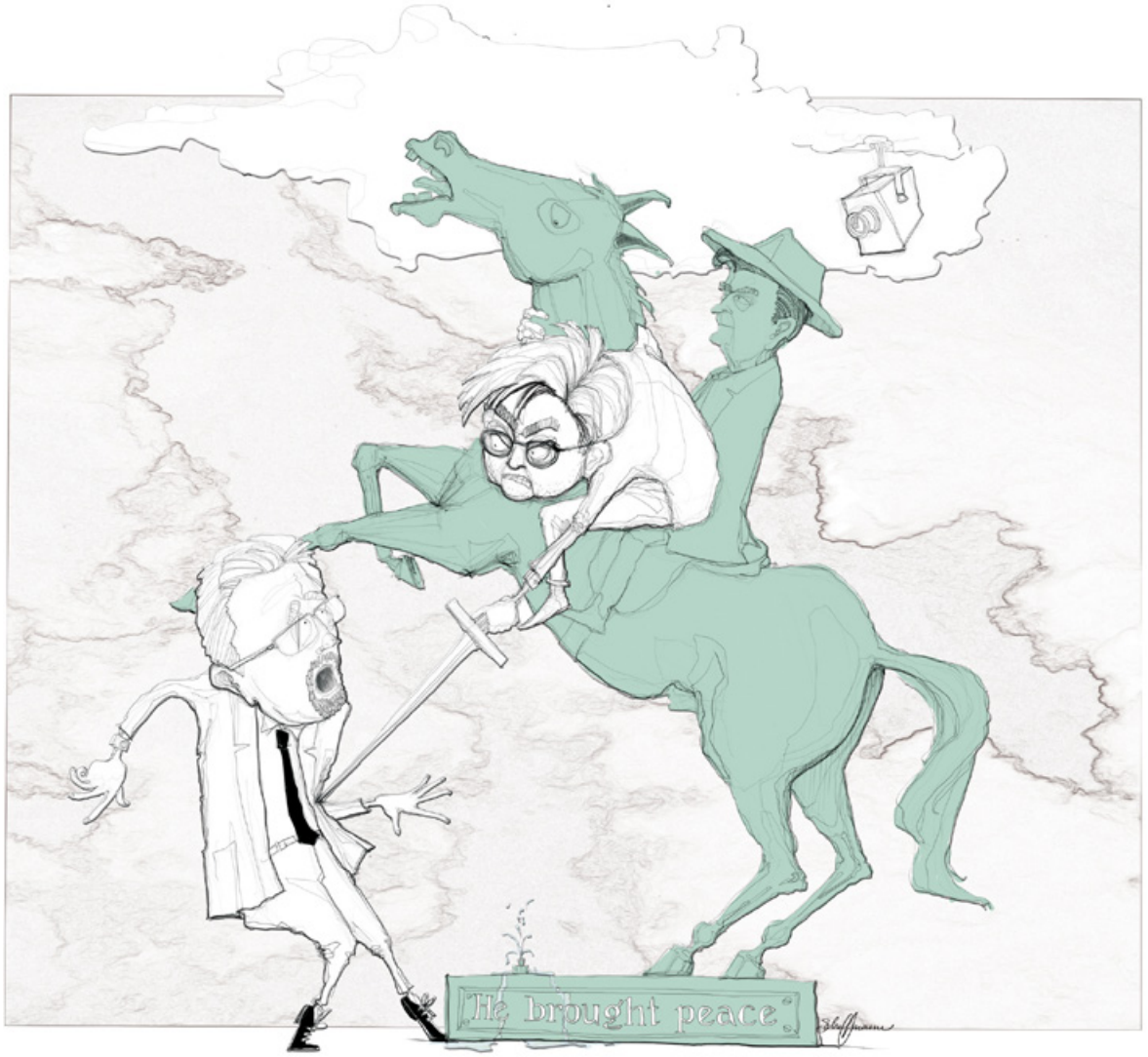
ULVESPOR OG RÆVESTREGER

I 2017 blev der anmeldt 95 ulvedrab på husdyr ... og den slags giver kompensation fra staten. Desværre viste kun ca. 25 % af drabene at kunne føres tilbage til ulven, resten var begået af Guldsjakaler, hunde eller dyrene var døde af sig selv, og den slags drab er der ikke penge i.

TEKST: STINE SPEDSBJERG

EN OVERBORGMESTERS ONDESTE DRØM

Frank Jensen ser overborgmesterlige syner om natten efter Søren Pind har beskyldt ham for at løbe fra et løfte om en statue af Ronald Reagan lige foran Forligsen på Sankt Annæ Plads . For en gang skyld tror vi alle på Pind, så Frank har valget mellem at sætte en Reagan-statue op (det vil han blive husket for) eller blive udsat for Søren Pind's spe og spot (det vil vi også huske ham for). Frankie goes to loose-loose. ES

Det er naturligvis en kæmpe torn i øjet på Venstreløven Søren Pind, at Københavns kommune er større end Herning – hans hjemby. Og for Søren er løsningen lige til: Del København op i 7-8 mindre kommuner – vupti!
»Kommunen er ikke tæt på. Jeg mener helt klart, at der er plads til at få bragt de kommunale institutioner tættere på de borgere, de vedrører,« lyder søforklaringen fra Pind til Berlingeren.
Hvis du går nu, Søren, hvornår kan du så være i Herning?

SPOT ERFARER: **SÓLRUN LØKKE RASMUSSEN VILLE HELLERE HAVE HAFT KEJSER JULIUS CAESAR OG FJORTEN GLADIATORER MED SOM BISIDDER TIL DISCIPLINÆR SAMTALE PÅ ZAHLES GYMNASIESKOLE**

For to måneder siden troppede Lars Løkke Rasmussen med sit entourage af PET-vagter op på Zahles Gymnasieskole for at være bisidder for sin hustru, der var kaldt til alvorlig samtale med sin arbejdsgiver, rektor Anne Birgitte Klange, angående samarbejdsvanskeligheder. Mødet endte med Sólrun Løkke Rasmussens afskedigelse som lærer på Den Kongelige Ballets læseskole, der hører under Zahles Gymnasieskole. Statsministerens fjerlette udførelse af en cabriolet efterfulgt af en serie echappé og en enkelt entrechat med landing i femte position i skikkelse af bisidder gjorde tydeligvis ikke noget blivende indtryk på rektor Klange, selvom landets øverste leder på et tidspunkt med en tåspidssko påpegede, at han sidder på pengekassen til Zahles fremtid. Danmarks førstedame røg desuagtet ud som følge af samarbejdsvanskeligheder.

Flere iagttagere har udtalt, at det er usædvanligt, at en voksen kvinde med voksne børn medbringer sin ægtemand som bisidder til disciplinær samtale med sin arbejdsleder. Det normale ville være at medbringe sin tillidsmand. Hertil svarer Sólrun Løkke Rasmussen til SPOT: »Det kan jeg nemt forklare: Jeg har ikke tillid til min tillidsmands dømmekraft angående min fraværende samarbejdsevne på Zahles, da jeg har koncentreret mine samarbejdsevner i Løkke-Fonden i stedet. Her er Lars Løkke Rasmussen tilfældigvis min tillidsmand.«

Det er imidlertid ikke kun fravalget af tillidsmand og tilvalg af ægtemand, som undrer iagttagere, men i høj grad tilvalget af statsmand i samme bevægelse. Ekspert i offentlig ledelse og professor på Aalborg Universitet, Per Nikolaj Bukh, undrer sig meget over, at Statsministeren har valgt at agere bisidder for sin hustru: »Det er en meget usædvanlig situation – jeg kan ikke erindre noget, der minder om det. Jeg synes, at han sætter denne leder i en kompliceret situation, som gør det noget mere vanskeligt for hende at håndtere det. Det vil være helt naturligt, hvis hun føler sig noget presset og måske også intimideret på sit ledelsesgrundlag ved at have statsministeren siddende som bisidder. Det kan ikke undgås«, siger professor Bukh, som sekunderes af professor på Syddansk Universitet, Kurt Klaudi Klausen: »Det normale er, at man tager sin tillidsrepræsentant med til den slags samtaler. Det lægger unægtelig noget af et pres på en leder, der ikke bare skal sidde over for en medarbejder til en tjenestelig samtale, men også over for landets statsminister,« siger Kurt Klaudi Klausen.

»Det kan jeg også forklare,« ivrer Sólrun Løkke Rasmussen over for SPOT: »Da jeg havde en rigtig dårlig sag, besluttede jeg mig tidligt for at bruge det såkaldte 'proof by intimidation'-kneb i stedet for lødige argumenter. Min førsteprioritet som bisidder var Ramses II med hele den faraonske hær, fordi han regerede over et stort område af Afrika på en meget overbevisende måde, men han døde åbenbart 1213 år før Kristi fødsel. Min andenprioritet var kejser Julius Caesar af Rom og måske 12-14 gladiatorer, fordi han både havde styr på det meste af Europa og Egypten, men han døde så 54 før Kristi fødsel. Så overvejede jeg Genghis Khan med, lad os sige, halvdelen af den mongolske armé, fordi han var en rigtig dygtig leder i Centralasien, men han døde i 1227, og dernæst påtænkte jeg hunnernes konge Attila, der immervæk styrede østgoterne og andre folkeslag ret effektivt, men han døde i marts 453. Så var jeg forbi andre 'stærke mænd', såsom Josef Stalin, Formand Mao, Generalissimo Franco, Il Duce Mussolini og Adolf Hitler, som alle sammen hver især nok kunne gøre et vist indtryk på gymnasierektor Klange, især hvis de tog lidt af deres hår med. Men de er så OGSÅ døde. Lederen af den frie verden havde ikke tid – og så blev det Lars Løkke fra Græsted, Danmarks statsminister, som tilfældigvis er min ægtemand,« afslutter Sólrun Løkke Rasmussen sin forklaring til SPOT.

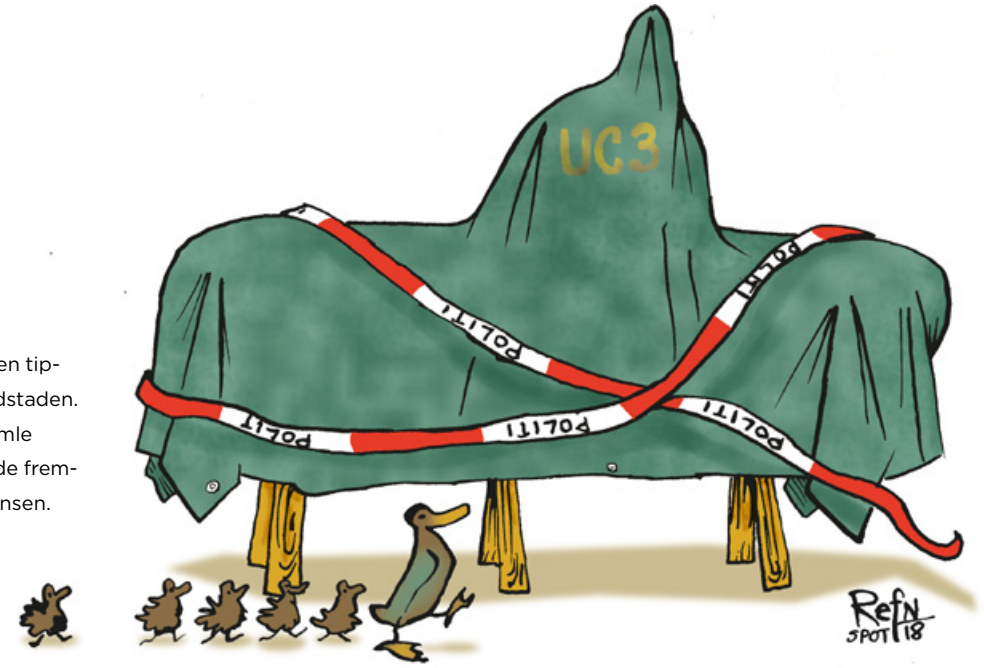
KK

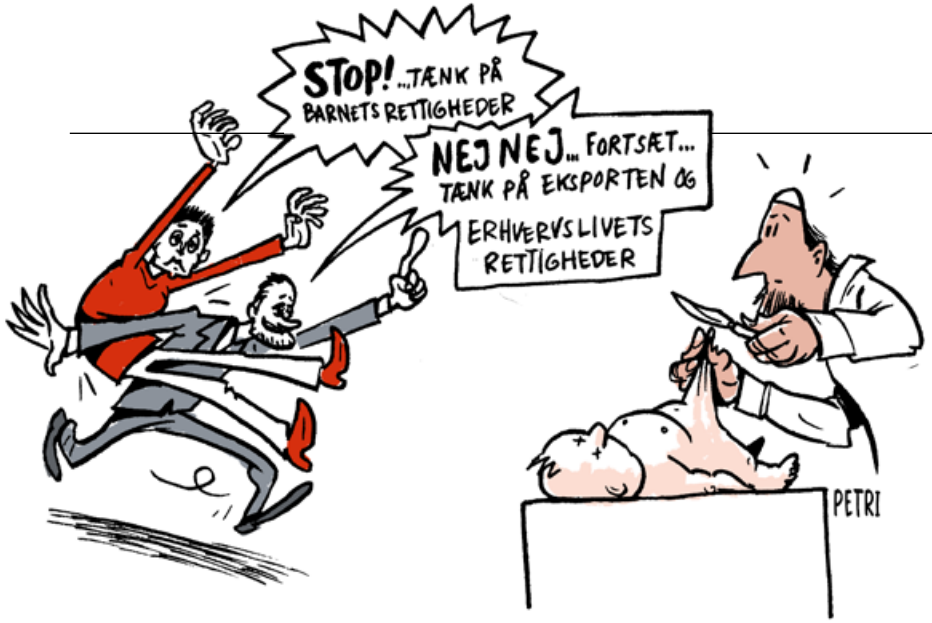

WONDERFUL COPENHAGEN VIL HAVE UC3

Peter Madsens ubåd, UC3 har et kæmpe potentiale som turistattraktion. Wonderful Copenhagen tipper den til at kunne fortrænge Christiania fra listen over mest populære turist magneter i hovedstaden. Man tænker på at sætte den op ved siden af Den Lille Havfrue, en win-win-situation for den gamle dame, der er ved at miste sin tiltrækningskraft. Erhvervsminister Brian Mikkelsen taler om at lade fremstille en model af ubåden i slagfast plast, så den kan komme rundt til større Danske byer i provinsen.

NÅR IDEALISME BLIVER FOR DYRT

Regeringen har rykket hurtigt på borgerforslaget mod omskæring af børn – de er imod. Danmark skal ikke nyde noget af en Muhammedkrise-lignende situation ... og særligt ikke når vores omskårne allierede i bla. USA ikke ville kunne forstå hvordan vi kan sætte barnets tarv over gamle barbariske traditioner .... joooo, moral og idealer er godt, det skal bare ikke koste for meget.

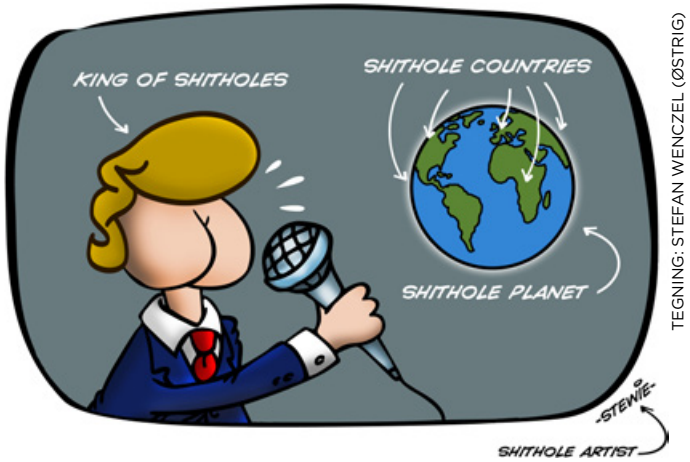

TEGNING: STINE SPEDSBJERG

LANGT FRA STRÅLENDE

Trods Uddannelses- og forskningsministerens pres, lykkedes det ham ikke denne gang at øge vandtrykket i hovedstaden – en værdig sag, der længe havde havde presset sig på. – Det er virkeligt noget tis! Det ville ellers have lettet enormt, udtaler Uddannelses- og forskningsministeren, der nu vil holde sig fra at gøre mere ved den sag.

TEGNING: STEFAN WENCZEL (ØSTRIG)

SPOT HAR FÅET UNIK INDSIGT I (DEN MANGLENDE) FREMTIDSSIKRING AF DRONNINGENS GRAVMÆLE

Resultatet af 15 års samarbejde mellem H.M. Dronningen og billedhugger Bjørn Nørgaard – værket 'Sarkofag', der skal udgøre H.M. Dronningens gravmæle, når den store triste dag oprinder – er netop blevet opstillet i Sankt Birgittas Kapel i Roskilde Domkirke. At værket allerede er opstillet nu, er IKKE et vink med en vognstang om, at H.K.H. Kronprinsen er ved at være overmoden til at overtage tronen.

Oprindeligt var det planen, at H.M. Dronningen skulle gravlægges i Exners kapel; oktagonen af rødsten, som H.M. Dronningens forældre blev stedt til hvile i, og som udgør en åben tilbygning til domkirken. »Je' ynsker ik' lig' i dén pissoir!« udtalte H.K.H. Prinsgemal Henri imidlertid ved synet af den åbne røde oktagon, af hvilken grund 16 af domkirkens 40 kongelige skeletter prompte blev rykket til side i Sankt Birgittas Kapels gulv for at give plads til ham og H.M. Dronningen.

Prinsgemalens udtalelse viste sig dog at være baseret på en forventet efterbevilling om forfremmelse til Kong Henrik, udeblivelse af hvilken forårsagede en tynd film af Prinsgemalens aske drysset rundhåndet ud over de mange flamboyante steder – såsom Bruun Rasmussens Auktionshus i Bredgade, Centralhjørnet og Bakkens Hvile – hvor Prinsgemalens kongepotentiale vitterlig blev anerkendt. Kontroltårnet i Kastrup meldte således om askeskyer i jetmotorerne i dagene efter Prinsgemalens bisættelse. Fraværet af Prinsgemalens kiste i kapellets gulv vil sandsynligvis nu udgøre en udfordring for understøttelsen og dermed balancen af sarkofagen, melder hoffet.

Nørgaard, som oprindeligt blev kendt for sine samfundsomstyrtende hestesyltninger og korsbærende nøgne kvinder i kapitalismens katedral, Børsen – har gennemgået en bemærkelsesværdig kunstnerisk udvikling, hvor han i dag primært udtrykker sig i samfundsbevarende royale medier til tocifrede millionbeløb såsom enorme gobeliner og sarkofager med behørig udlicitering af det egentligt sveddryppende slavearbejde til henholdsvis franske vævere og tjekkiske glasværksarbejdere.

Selve sarkofagen er en kokon af tjekkisk blåt glas med guldkrymmel ovenpå; den farveglade dronning og den modne Nørgaard har fundet hinanden i en barok begejstring for gangsta-bling-bling, som giver Las Vegas baghjul. Gangsta-kokonen hviler på tre elefantfødder af tretårnet sølv monteret på tre stensøjler, som materialemæssigt symboliserer rigsfællesskabet: Grønlandsk marmor ved hovedet, færøsk basalt under fødderne og granit fra Svensk Congo (Bornholm) under den royale rumpet. Her har kunstnerparret Nørgaard-H.M.Dronningen imidlertid forregnet sig en anelse, såfremt Grønland ønsker selvstændighed. Designet er ikke fremtidssikret. Repatrieringen af den grønlandske marmor i tilfælde af selvstændighed vil sammen med prinsgemalens kistes fravær under gulvet forårsage en uhensigtsmæssig kraftig hældning af den flere tons tunge blå kokon, som vil fremstå som en giga viagra-pille klar til affyring skråt op mod roskildebispens prædikestol. Såfremt også Færøerne skulle få lyster til at styre sig selv, vil kæmpepuppen hvile alene på den bornholmske elefantfod i midten. »Det gør ingenting,« forsikrer Nørgaard som en utroværdig feberredning i telefonen fra et kunstnerrefugium ved Amalfi. »Hvis de nordatlantiske kolonier opnår selvstyre, sliber vi det sidste midterste granitben helt tyndt og afrundet forneden i en fugleagtig sekstået fod og spraylakerer det med højglans metallic, så sarkofagen sammen med den blå ellipse ovenpå i hvert fald i halvmørke vil ligne en hyldest til Arne Jacobsens smukke AJ-bord monteret med Piet Heins gråblå bordplade«, slutter Nørgaard fra Italien.

KK

FRA KRIM TIL BORNHOLM

Forsvarets Efterretningstjenestes genetablering af overvågningen af Østersøen fra Bornholm, har gjort indtryk i Rusland. FET og PET opføre et 85 meter høj tårn i Østermarie på Bornholm, som kan opfange radiosignaler i Østersøen og et godt stykke ind i Rusland. Klart Putin overvejer at annektere Bornholm. Og hvis vi er heldige kommer overtagelsen til at ske mens der er Folkemøde i Allinge. Så får den magtfulde russiske præsident en hel masse journalister og djøf'ere med i købet – go' ide siger vi her på Spot.

REDIGEREDE RETTIGHEDER

Regeringens forhold til frihedsrettigheder er bestemt af de handelsmuligheder de eventuelt kan sætte over styr. Ytringsfrihed er godt, bare ikke når det skader vores forretninger med Kina, og barnet rettigheder er ukrænkelige med mindre det sætter vores gode relationer til USA over styr. Hvis borgerne skal leve deres frihedsrettigheder 'to the max', så skal det være inden for et område, hvor der ikke står penge på spil.

TEGNING: CLAUS GADE

PETER DEN STORE

Peter Schmeichel er blevet vært på russisk tv og beskyldes for at drive propaganda for Putin.

TEGNING: MELLO (BRASILIEN)

En fredsdue på den 38. breddegrad. Indtil for en uge siden det mest millitært befæstede område i Verden – og med verdens laveste grænsemur.

TEGNING: RAMSÉS IZQUIERDO (CUBA/SCHWEIZ)

TEGNING: YOEMNIS BATISTA DEL TORO (CUBA)

TILLYKKE TIL KOREA

Hvad ingen havde troet mulig for bare to måneder siden: Fjentlighederne er ophørt, krigen er slut. Spot siger tillykke til begge korea'er.

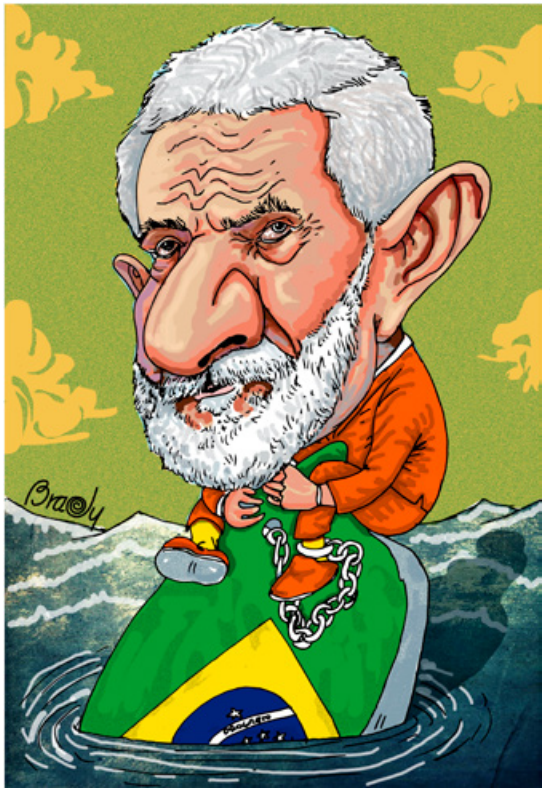

Cuba har fået ny leder, Miguel Diaz-Canel, men Fidels lillebror er stadig med i inderlommen.

TEGNING: YOEMNIS BATISTA DEL TORO (CUBA)

HAVSNØD

Med Lula i fængsel risikerer den brasilianske venstrefløj at forsvinde i amazonas vande ved valget i oktober.

TEGNING: BRADY IZQUIERDO (CUBA)

TEGNING: BRADY IZQUIERDO (CUBA)

LEDER: TRANSATLANTISK BROMANCE ENDTE SOM SPIL FOR GALLERIET

De havde begge gaver med over Atlanten: Macron medbragte et ungt sten-egetræ fra en gammel slagmark i Aisne, hvor tusinder af amerikanske soldater måtte lade livet under Første Verdenskrig til udplantning på plænen foran Det Hvide Hus. Angela Merkel overrakte på sin side 'Manden, Der Aldrig Smiler' et kobberstik fra Rheinland-Pfalz, hvor Drumpferne, Trumps forfædre, engang levede under ydmyge kår. Det var samlet set en vældig beundringsværdig diplomatisk charmeoffensiv fra det gamle Europa.

Fascinerende var jo især den franske visit på grund af dens mange og påfaldende kropsproglige, ja næsten intime udtryk. Foran kameraerne befølte og berørte de to mænd hinanden. Demonstrativt hjerteligt, men også forkrampet og akavet, ja til tider passivt-aggressivt. Med strømmen af kindkys, krammere og håndtryk blev dog udstillet den gunstigere personlige kemi, som er vokset frem mellem Frankrigs og USA's præsident (mens Merkel også ved denne gang fik kolde skuldre og bortvendte blikke fra USA's 'stabile geni').

Som i Paris blev den obligate håndtryksduel vundet af den yngre og stærkere franskmand: Macrons fastere næve fik igen Trumps knoer til at hvidne til kapitulation. Men Trump tog frygtelig hævn i dominansspillet, da han børstede et fremmedlegeme af Macrons skulder – et påstået 'skæl'. For at 'gøre ham perfekt'. Denne scene vil blive stående i historien, om end Elyséepalæet bestrider, at statschefen afsondrer skæl. Den officielle linje er, at der var tale om fnug af lommeuld.

Med overbærende mine viftede Macron den fornærmelige gestus af sig. Det er tydeligt, at han, aldersforskellen til trods, ser sig selv som den voksne i den særegne transatlantiske bromance: Han er Trumps intellektuelt overlegne rådgiver – 'Trump-hviskeren', der har vundet Trumps ører og fortrolighed. Macron kurtiserede Trump. Han sweettalkede ham, forsøgte at dirigere og retlede, som om Trump blot var en harmløs, forvirret ældre onkel. En fortabt amerikansk turist, der har forvildet sig ud i verdenspolitikken ved et tilfælde.

Men amerikanske kursændringer i væsentlige spørgsmål klarede hverken Macron eller Merkel at udvirke. Macrons tale til den amerikanske kongres tog under de kurrende elskværdige toner form af utvetydig undsigelse af alt, hvad Trump står for. En kniv i ryggen på bromance-partneren.

I Trumps univers vil der altid kun eksistere én stjerne: ham selv. USA's præsident kan ikke nås med smiger eller bedre argumenter. Han er uden for pædagogisk rækkevidde. Trumps indfaldsvinkel til politik er at dyrke underhåndsaftaler med stærke mænd. Han er den patologiske storskryder, der ikke viger tilbage for løgn, pression og manipulation for at nå sine mål.

Trump ser verden som et nulsums-spil med kun to muligheder: Man må ydmyge andre eller udsætte sig for at blive ydmyget af dem. America First-politikken er hans forsøg på at rette op på de ydmygelser, han mener verden har tilføjet USA ved at pånøde det alt for dårlige aftaler. Men internationale aftaler, traktatlige forpligtelser eller diplomatiske spilleregler er slet ikke Trumps virkefelt.

Velvillige iagttagere vil påstå, at der findes en udspekuleret metode bag galskaben, som endda kan give uventet bonus. Er det måske ikke lykkedes Trump at skabe et aldeles uventet tøbrud på den koreanske halvø? Og var det ikke på tide, at Amerikas NATO-partnere betalte mere til fælleskassen?

Det første er imidlertid næsten udelukkende den moderate sydkoreanske præsidents fortjeneste. Og ved at så bare skyggen af tvivl om amerikansk forsvarsvilje over for forbundsfæller har Trump skadet sine NATO-partneres sikkerhed så kraftigt, at end ikke fordoblede militærbevillinger kan råde bod på det. Konsekvenserne af Trumps egenrådighed kan i den kommende tid blive fatale: Verdensomspændende handelskrig med global recession til følge og mere benzin på bålet i Mellemøsten, når aftalen, indgået af hans forgænger Obama, om afvikling af det iranske atomvåbenprogram, falder på gulvet, og Israel forventeligt skrider til præventive angreb. Kortsigtet, hasarderet og farlig er USA's udenrigspolitik, så længe Trump er ved roret. Det kan hverken en charmerende Macron eller en nøgtern Merkel ændre på. Det eneste mulige gode udfald, er, at med en så utilregnelig storebror vil Europa måske omsider lære at stå på egne ben.

NIL

CINTIA BOLIO:

In solidarity with the young woman who was raped by the so called wolf pack in Spain. A case that touches us deeply because of the revictimization suffered by the woman, not only by society in social media but for the (in)justice system.

The judges decided it was not rape but sexual abuse — even though this group of rapists is facing another trial for another crime with the same modus operandi — so the sentence indulges sexual violence in Spain and is a disappointing precedent to the rest of the world.

All Spain is protesting and the victim will fight back the verdict. We are showing our support from other countries, as a struggle that seems to have no end.

TEGNING: CINTIA BOLIO